

— Ἀλλὰ διὰ τοιούτους ἦλθεν ὁ Χριστός, — εἶπεν ἡ κυρία Ῥόζα, οὐχὶ διὰ δικαίους. Ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα ἐκ φύσεως καὶ ἐκ πράξεως ἁμαρτωλοί. Ὅλους δὲ προσκαλεῖ ἀνεξαίρετως λέγων «ἐλθετε πρὸς με πάντες οἱ κοπιᾶσμένοι καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ θέλω ὅς· δώσει ἀνάπαυσιν.» Ὅλον τὸ ὅποιον ἔχομεν νὰ κάμωμεν εἶναι νὰ ὑπακούσωμεν καὶ νὰ ὑπάγωμεν πρὸς αὐτὸν ὅπως εἴμεθα. Αὐτὸς θὰ μᾶς δεχθῇ, θὰ μᾶς συγχωρήσῃ καὶ θὰ μᾶς εὐλογήσῃ. Τοῦτο κάμε καὶ σὺ, κυρία Σμιθ, καὶ θὰ εὖρης τὸ Εὐαγγέλιον πολὺ παρήγορον. Ἐχε ὕγειαν· αὖριον θὰ σὲ ἐπανίδω. (ἀκολουθεῖ.)

ΘΑΝΑΤΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ματθαῖος, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής, νομίζεται ὅτι ἐμαρτύρησεν, ἢ ἐφονεύθη μὲ ξίφος, εἰς τινα πόλιν τῆς Αἰθιοπίας.

Μάρκος, ὁ Εὐαγγελιστής, ἐξέπνευσεν εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρειαν, συρθείς ἔνθεν κἀκείθεν διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς.

Λουκᾶς, ὁ Εὐαγγελιστής, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ἐλαίας, εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἰωάννης, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστής, ἐβλήθη εἰς λέθητα βράζοντος ἐλαίου ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ, διασωθείς, ἀπέθανε μετὰ ταῦτα φυσικὸν θάνατον ἐν Ἐφέσῳ.

Πέτρος, ὁ Ἀπόστολος, ἐσταυρώθη ἐν Ῥώμῃ μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκλιμένην πρὸς τὰ κάτω, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ αἰτησιν· διότι ἐστοχάζετο, ὅτι δὲν ἦτον ἄξιος ν' ἀποθάνῃ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ὁ εὐλογητὸς Κύριός του.

Ἰάκωβος, ὁ Μείζων, ὁ Ἀπόστολος, ἀπεκεφαλίσθη ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἰάκωβος, ὁ Ἐλάσσων, ὁ Ἀπόστολος, ἐρρίφθη ἀπὸ τὴν πτέρυγα τοῦ ναοῦ, ἔπειτα δ' ἐφονεύθη μὲ ρόπαλον γναφέως.

Φίλιππος, ὁ Ἀπόστολος, ἐκρεμάσθη εἰς τὴν Ἱερὰ πόλιν τῆς Φρυγίας.

Βαρθολομαῖος, ὁ Ἀπόστολος, ἐξεδάρθη ζωντανὸς κατὰ προσταγὴν βαρβαροῦ τινὸς βασιλέως.

Ἀνδρέας, ὁ Ἀπόστολος, ἐδέθη εἰς σταυρὸν, ἐξ οὗ ἐκήρυττε πρὸς τὸν λαὸν μέχρις οὗ ἐξέπνευσε.

Θωμᾶς, ὁ Ἀπόστολος, ἐτρυπήθη μὲ λόγχην διὰ τοῦ σώματος, ἐν Κορομανδελ, εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Ἰούδας ὁ Ἀπόστολος, ἐθανάτωθη μὲ βέλη.

Σίμων, ὁ Ζηλωτής, ἐσταυρώθη εἰς τὴν Περσίαν.

Ματθίας, ὁ Ἀπόστολος, πρῶτον ἐλιθοβολήθη, ἔπειτα δ' ἀπεκεφαλίσθη.

Βαρνάβας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν Σαλαμίνα.

Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος, ἀπεκεφαλίσθη ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ τυράννου Νέρωνος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΩΝ.

Τῆς μεγάλης σοφίας καὶ προνοίας τοῦ Παντοκράτορος εἶναι ὅτι διέταξεν οὕτω τὰς διαθέσεις καὶ κλίσεις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ διαφόρους τέχνας νὰ μετέρχωνται, καὶ διαφόρους ἡδονὰς νὰ ἐπιθυμῶσιν. Οἱ μὲν ἀγαθοὺν τὴν διὰ χειρὸς ἐργασίαν, οἱ δὲ τὴν νοητικὴν ἐνασχόλησιν· ὁ μὲν θέλει τὴν ξηρὰν, ὁ δὲ τὴν θάλασσαν· οὗτος δίδεται εἰς τὴν γεωπονίαν, ἐκεῖνος εἰς τὸ ἐμπόριον· ὁ μὲν γίνεται ἀρχιτέκτων, ὁ δὲ βράπτης· ὁ μὲν ἀλιεύς, ὁ δὲ ποιμὴν· καὶ εἰς τὰς ἐλευθερίους τέχνας, ὁ μὲν ἀκολουθεῖ τὴν δέσποιναν τῶν ἐπιστημῶν, τὴν θεολογίαν, ὁ δὲ τὴν νομικὴν, εἴτε πολιτικὴν, εἴτε ἀστυκὴν· ἄλλος δὲ τις καταγίνεται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποκρύφων τῆς φύσεως, καὶ εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πρᾶξιν τῆς ἱατρικῆς· καὶ ἑκάστη τούτων ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἡδονὰς· ὁ μὲν χαίρει ἀκολουθῶν τὸν ἱέρακα καὶ τὸν κυνηγετικὸν κύνα· ὁ δὲ ἀκροαζόμενος τὴν ἐναρμόνιον μουσικὴν· ὁ μὲν θεωρεῖ τὸν κήπον αὐτοῦ ὡς παράδεισον, καὶ ἀγάλλεται βλέπων θάλλοντας τοὺς ὡραίους δακύνθους του, ὁ δὲ εὐχαριστεῖται εἰς ἐκλεκτὴν βιβλιοθήκην· οὗτος ἀγαπᾷ τὸ ποτήριον, ἐκεῖνος τὸ τόξον, ἄλλος ἡδύναται ἐν ὑπομονῇ καλαμιδεύων. Διότι βέβαια, ἂν ἅπαντες μετήρχοντο μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τέχνην, ἢ ἐδίδοντο εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διασκέδασιν, ἦθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ ζήσωσιν ὁ εἰς διὰ τοῦ ἄλλου· οὕτε ἦθελε χρησιμεύει ποσῶς τὸ ἐμπόριον, δι' οὗ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου διατηρεῖται· καὶ προσέτι ὁ φθόνος ὁ ἐκ τῆς ἀναπόφευκτοῦ ἀντιζηλίας ἦθελεν ἐπιφέρει ὀλέθρια δεινὰ. Τὴν φιλάνθρωπον δὲ ταύτην καὶ προνοητικὴν διανομήν τοῦ Παντοκράτορός· ὀφείλει ἕκαστος ἡμῶν νὰ προσέχῃ μὴ καταχρᾶται, ἀλλὰ τῆς διαφόρου ἡμῶν διαθέσεις καὶ δυνάμεις νὰ μεταχειρίζωμεθα πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας, καὶ προσέτι μῆτε νὰ ἐπεμβαίνωμεν ὁ εἰς εἰς τοῦ ἄλλου τὸ ἐπάγγελμα, μῆτε νὰ κλίνωμεν εἰς τὸ νὰ μεμψώμεθα ἀλλήλων τὰς διασκέδας.